

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N°. 115.

9. Października 1826.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— Z Wiednia d. 28. Września. —

Ostatnie dni tego miesiąca, iak zwyczajnie w tęg porze roku, stawiły mieszkańcom tęg Stolicy widok z ówczesnego w broni tutejszég załogi na tak zwanym placu *Schmelz*, na których ponieważ najpiękniejsza pogoda iesienna sprzyiała, znajdowało się mnóstwo widzów ze wszystkich stanów. Szczególnie przyjemnym i świetnym był dzień wczorajszy, ponieważ Jego Cesarska Mość nasz najlaskawszy Pan raczył znajdować się na obrotach, które przez obecność N. Cesarzówég Jég Mości i wszystkich tu będących Członków rodziny Cesarzówég uświetnione zostały. Cesarz Jegomość ukazawszy się, przyięty był od zgromadzonego wojska i widzów z niewymowną radością i jeżdżąc konno przypatrywał się przez trzy godzin poruszeniom brygady grenadierów Barona Trapp i pułku huzarów Barona Kienmayera, które miały zaszczyt produkować się przed N. Panem.

(D. Au.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Hiszpania.

Gazety Paryżkie zawierają Odezwę Jenerała Mirandy z d. 26. Sierpnia do mieszkańców obozu pod Gibraltarem i okolicy. Mówi ón w tęg że, że źle myślący pod pozorem obłudy, ostatnie wypadki w Portugalii w takim sposobie wystawili, iżby przy słabości umysłu obawiać się potrzeba było o spokojność Hiszpanii. W samég Portugalii znajduje Konstytucya wielki opór. Wylicza potem zbiegłe wojsko Portugalskie i zapewnia, że w prowincyi Estremadurze wszystko spokojne, iż nie było potrzeby przedsiębrać szczególniejszych środków ostrożności. W końcu zapowiada, że Brygadier Wice-Hrabia Monte Alegre na czele 24go pułku piechoty w towarzystwie wielu wiernych Portugalczyków przeszedł do Hiszpanii, i Intendent Zamoru przyjął go ze wszelką gościnnością.

Wielka Brytania i Irlandya.

P. Kauning wydał do wszystkich Członków Izby niższég następujący okólnik: »Ponieważ Parlament będzie na d. 14. Listopada zwołany, aby przystąpił do załatwienia interesów, zawiadomiam

przezo WPanów, iż zamiarem jest Rządu Króla Jegomości, otrzynać sankcją Parlamentu na środki, przedsięwzięte względem dozwozenia wprowadzenia i konsumcyi rozmaitych gatunków zagranicznego zboża, zanim dozwozenie to ustawy wyrzekły; dalég wybór Prezydenta, aby przy otwarciu Parlamentu zwyczajnie poczynił rozporządzenia. Mam zaszczyt i t. d. (G. Wied)

Hrabia Palma wydał w Londynie pismko o interessach Greckich i o użyciu Grecziég pożyczki. Widać z niego, że wszystkie osoby interessowane w tęg sprawie, a które składały część komitetu w Anglii, są mniég lub więcéy godne nagany. Zdawałoby się nawet, że niektóre z nich są istotnie winne.

Nie ma ani jednego parnego statku, nie wymuiąc i *Persévérance* już wyszłego pod żagle, któryby był w stanie służyć przeciwko Turkom. Pracują teraz około dwóch innych statków *l'Entreprise* i *l'Irrésistible*, aby były w możności utrzymać się na morzu. Co do fregat zładowanych w Nowym Yorku, jedną z nich zakupił Rząd Zjednoczonych Stanów, druga więc, którą zatrzymali antreprenerowie, będzie mogła teraz wyjść pod żagle. Hrabia Palma opowiada, że, gdy potrzeba było nabyć fregat, znakomici filhelonowie nalegali na Deputowanych, aby wysłali do Ameryki Jenerała Karola Lallemand do traktowania w tym przedmiocie; lecz, iak to bardzo słusznie mówi jeden Dziennik Angielski, Deputowani równieży dobrze uczynili, gdyby wybrali iakiego doktora teologii na swego kowala. Jenerał Lallemand nie usuchał Instrukcyi danych sobie przez Deputowanych. Miał ón się postarać o dwie fregaty, każda o 1,500 beczkach i mająca od 44 do 50 dział; lecz zamiast tego, kazał zbudować dwa statki, każdy o 2,500 beczkach, mające 64 dział, i zobowiązał się zapłacić 205 tysięcy f. szt., nie nwiadomiwszy o tég bynajmniég Deputowanych, którzy się wcale nie spodziewali takiego wypadku. Tento postępek Jenerała skłonił Deputowanych do postania P. Contostarłos do Nowego Yorku, aby zastąpił Jenerała w kierunku Greckich interessów.

Podług Hrabiego Palma, P. Galloway zobowiązał się wybudować 6 parnych statków w przeciągu czterech lub pięciu miesięcy; miał wysta-

)

więc *Perseverance* za miesiąc, dwa większe za 2 następujące miesiące, a trzy małe zaraz po wysięciu pod żagle innych. Układ ten stanął w Sierpniu 1825 r. Jeden tylko statek wyszedł pod żagle i zapewniają, że znaleziono jego mechanikę niedokładną na wysokości Gibraltaru. Dwa inne są w takim stanie, iż nie ma nadziei, aby ich można użyć. Deputowani Orlando i Luriotti sprzeciwili się, aby P. Ricardo czynił nowe wypłaty, a przecież 125,000 fu. szt. zniknęło.

Oto są nowe objaśnienia, które list prywatny pisany z Londynu daie w tym przedmiocie:

»Zebranie się w ostatni Poniedziałek w celu otrzymania objaśnień względem użytku funduszków pochodzących z pożyczki zaciągniętej na oswobodzenie Greków, nie sprawiło pomysłnych skutków. Nigdy obrzydliwsze postępowanie nie zgorszyło tyle Anglii. Żadna z osób, które iedynie mogły iakożkolwiek wykryć łupieżstwo pożyczki, nie raczyła się pokazać w zgromadzeniu zwołanym przez powszechne oburzenie i reklamacyie właścicieli bonów Greckich. Jeden z Deputowanych, Orlando, wyjechał z Anglii; iego kollega Luriotti, nie śmiał się pokazać, a kontrahujący pożyczkę, PP. Ricardo i współ. osądzili, iż lepiej będzie, gdy nie staną. Prawda, że ostatni umieścili list w Dziennikach, aby się oczyścić z z brudów, które im zarzuciła, lecz to uniewinnienie iest tkaniną ciemnych niedorzeczności, w posród których to tylko iasno wyznano, że PP. Ricardo byli, iak mówią, moralnie upoważnieni do wzięcia naprzód 64,000 fun. szt. na swoje zlecenie, ma się rozumieć, że takiz sam uczynił użytek negocyjant z pożyczki z innych krajów. Wielki Boże! 64,000 f. szt. dla iednego machlerza, podczas, gdy waleczni Hellenowie nie wzięli ich 20000 na prowadzenie wojny przeciwko całemu Tureckiemu Państwu! A potem następną te fregaty, te parne okręty, te wojenne zapasy i t. d. z góry zapłacone na to, aby się nigdy nie pokazały.

Co do podeyrzeń unoszących się nad głową inżyniera, nie chce się im wierzyć. Podobnym iest do prawdy, że są bezzasadne, i że przyczyny, które nie dozwoliły budowy, lub wyścia pod żagle statków parnych, mających służyć do wyprawy Lorda Cochrane, są wcale zawiste od woli P. Galloway. Przynamniemy to pewna, że wziętość tego mechanika zbiia nawet pozór przekupienia, do którego, iak udają, miał przystąpić. Jednakowoż wyznać potrzeba, że P. Galloway znajduje się w okolicznościach, które czynią iego położenie bardzo trudnym; iak się pokazuje z następującego listu, nadesłanego nam do umieszczenia: »Do Wydawcy *New Times*: Mości Panie! Ponieważ niektóre osoby powstają na sławę P. Galloway, oycy, przeto *Times* z dnia dzi-

siejszego zawieraia list z dzisiejszej daty, w którym rzetelnemu charakterowi P. Galloway, syna, naylepsze dane iest świadectwo. Wszystko to bardzo pięknie, lecz nie zmienia stanu oycy. Przyznają, że P. Galloway, syn, iest w służbie nieograniczonego Despoty, mianowicie Baszy Egiptu, który wiedzie wojnę z Grekami i wszystkiego używa, aby ich zniszczyć. Jakiemikolwiek sprawami zawiaduje P. Galloway, syn w Egipcie, zawsze znajduje się ón w mocy nieograniczonego Władcy, który nie zna żadnego innego prawa, iak swoje wołę. W takich tedy okolicznościach podeymaie Galloway, oyciec, budowę pewnych machin, mających być użytymi na okrętach, któremi nieprzyiaciel Despoty z nim wojnę wieść i w razie pomysłnym i iego potęgę chce zniszczyć. Teraz redukuje się pytanie na to. Jeżeli wspomnianym okrętom uda się odnieść zwycięztwo nad Baszą Egiptu, coż pocznie z młodym Galloway! Odpowiadam wprost: Każe mu uciąć głowę. Coż tedy czynić powinien Galloway, oyciec, aby tego nie dopuścił? Bardzo będę obowiązany temu z WPana czytelników, który będzie w stanie na to odpowiedzieć pytanie!«
(D. Au.)

Globe and Traveller donosi o wysięciu drugiego tomu pamiętników wydawanych przez Grecki Komitet w Paryżu. — Odznacza się ón, mówi Dziennikarz Angielski, szczerością i bezstronnością w ndzieleniu wszelkich oryginalnych aktów dotyczących Grecyi, bez względu, czy pomysłne lub przeciwne są dla iey sprawy.

Znajduiemy w nim wykaz przychodów i wydatków Komitetu, tudzież nayobszerniejsze szczegóły o liwerunkach żywności i potrzeb wojennych. — Co do wydatków, wszędzie, iak nam się zdaie, przewodniczyła im zdrowa rozwaga, i dowiaduiemy się, że Członkowie Komitetu pracowali bezplatnie.

O wyprawie Lorda Cochrane Komitet nic stanowczego nie ogłasza, albowiem iego czynności nie uległy wcale kierunkowi Komitetu. Wspomina tylko, że wiadomionym został o wypłynieniu Lorda w miesiącu Lipcu, na korwecie *Porcupine* o 20 działach z osadą 120 ludzi — wszystkich wyborowych matków Angielskich. Przydaie, że dwa statki parowe połączyły się z nim, z których każdy miał po cztery 24funtowe działa i dwa inne do rzucania bomb 68funtowych. (Gdzie? nie wymienia.)

W ciągu miesiąca Lipca miały przybyć do niego dwie Francuzkie korwety od 20 do 40 dział, których osady miały się składać z Niderlandczyków i Holendrów zaciągniętych stosownie do poleceń Lorda Cochrane, podczas iego pobytu w prowincjach Zjednoczonych.

Podług słów Komitetu, zrobiono układ w Stanach Zjednoczonych o zakupienie 4 statków parowych, kilku innych statków wojennych i iednój fregaty o 60 działach.

Dziennik New Times zawiera ieszcze więcej szczegółów o interesach Greckich, wyjętych z powyżey namienionego ulotnego pisma Hrabiego Palma i z listu pewney osoby, która odplynęła na okręcie Perseverance, w celu walczenia za sprawę Greków. Hrabia Palma oświadcza wyraźnie, że mu Lord Cochrane mówił, iż fregaty, które w Zjednoczonych Stanach budują, nie mogą być potrzebne, albowiem są za wielkie na morza Greckie, i że tylko na okrętach parowych polega. Podług Hrabiego Palma, PP. Riccardo, Ellice, Hobhouse i Sir Francis Burdett wzięli wyłącznie na siebie kierowanie sprawami Londyńskiego Związku Greckiego, tak, że Kapitan okrętu parowego Perseverance zaledwie chciał zezwolić, aby Deputowani Grecy Orlando i Lurriotti takowy zwiedzili, a nawet do nich napisał, że żadney inney władzy nie uznaie, iak tylko PP. Ellice i Riccardo. Pomieniony list prywatny z okrętu Perseverance z d. 21. Czerwca wyraża, że dopiero część mechaniki, a późniy druga, a nakoniec cała maszyneryia stała się niezdatną. Perseverance pływał czternaście dni na morza między Hiszpanią a Sardiniją, i chciał zawinąć do iakięj zatoki. List ten dōdaie, że Członkowie Komitetu Londyńskiego powinni być zmuszeni zapłacić wszystkie koszta ze swoiēy kieszeni, i że teraz okazuje się, iak uczciwymi ludźmi są radykałisci. Co się dotyczy biędnego Hobhouse, tedy prowadzony będzie na powrozie szubienicznym, a Hume do tego stworzony, aby robił głupstwa. New Times i Kuryier przekładaia, aby przeciwko Członkom Komitetu wytoczyć sprawę przed Sądem Kanclerza, i tego są zdania, iż Rząd Grecki, ponieważ ma słuszne powody uważać pożyczkę iako źle użytą, może odmówić onēy uznania, a wtedy Komitet odpowiedzialny iest właścicielom Akcyy. Atoli New Times w swoiēy gorliwości zdai się narzucać proces przeciwko PP. Burdetowi, Riccardo, Ellice i Hobhonsowi, zapomniawszy na to, iż trudno będzie na tych Panów zanieść skargę przed Lordem Kanclerzem, ponieważ w tym celu musiałyby znać prawosć pożyczki, do czego trudno aby się skłonił. *)

New Times i Representative z d. 6. t. m. zawieraią do Wydawcy tego pisma pisany list, względem pożyczki Greckiej: »Mości Paniel Uwazaiąc, że sprawa Grecka zajmuie owe miej-

scie w polityczney opinii, do którego tak przez pamiątki klasyków, iakoteż przez prawdziwą miłość wolności iest upoważnioną, pozwolisz więc WPan, za pomocą swego pisma wnieść kilka pytań, które po naradach ostatniego Zgromadzenia właścicieli Greckich obligacyi nie będą zbytcznymi. Niechay mi więc będzie wolno, zapytać się, czyli prawda, iak słyshałem, że PP. Riccardo nie chcieli PP. Lurriotti i Orlando udzielić dostatecznego wykazu użycia pieniędzy z pożyczki Greckiej, i iedynie iako bankierowie postępowali w tym kraju przeciwko wydziałowi Greckiemu przez samych siebie wybranemu? 2) Prawdali, że z tych, iak raport opiewa na stronie odłożonych 160,000 funt., aby temi opędzić wyprawę na wsparcie Greków, wypłacono Lordowi Cochrane 37,000 funt. w gotowiznie, dla dokupienia się iego usług, z obowiązkiem, iż pozostałe 13,000 funt. do zupełney umówioney summy 50,000 będą mu późniy wyliczone? Kto wchodził w układy z iego Wysokością? I prawdaż to, że ón i iego przyjaciele w miarę naglącego żądania, aby znany Lord wszedł w służbę, rōszczenia swoje aż do namienioney summy (50000 funt.) w górę wyszrubowali? 3) Na czem zależały usługi Jenerała Lallemand, i kto go do tego użył? Byłże ón (w marynarce zupełnie nieznanomy) przez tutejszy Grecki Komitet do Zjednoczonych Stanów posłany, aby tam postarał się o uzbroienie dwóch fregat, i zapłaconoż mu 12000 funt. szt., które podług rachunkow za te usługi odebrał? 4) Fregaty te, lub iedna z nich, przybyłaż na miejsce swojego przeznaczenia na morze śródziemne; lub prawdaż, iż gdy były gotowe, potrzeba było iednę z tych sprzedać Rządowi Zjednoczonych Stanów, aby temi pieniędzmi drugą uzbroić i potrzebnymi artykułami wojennymi zaopatrzyć? 5) Prawdali, że Deputowani Grecy mieli zamiar w Kwietniu b. r. odplynąć z Anglii na okrętach parowych, które iak słychać P. Galloway obowiązał się do namienionego czasu dostawić? 6) Czyliż Perseverance iedyny statek parowy, który wypłynął, nie musiał w podróży kilka razy zatrzymywać się z powodu złych machin, i czyli naynowsze wiadomości nie donosiły o tym okręcie, że maszyneryia zupełnie niezdatna? 7) Nie ponawianoż usiłowania podnieść parę do zapowiedzianey i potrzebney siły na obudwóch teraz na Tamizie stojących okrętach parowych Entreprize i Irresistible? Usiłowania te nie byłyż przez cały miesiąc na próżno czynione, i czyliż, gdy ciśnienie potrzebną otrzymało siłę, ieden z głównych kottłów z powodu złego urządzenia nie został uszkodzony, i czyli okoliczność ta była wiadomą lub nie, zanim wprawy został w okręt? 8) Prawdaż, że z po-

*) Przypominamy sobie, że Lord Kanclerz w roku 1824 w podobney sprawie oświadczył, iż nie wie o żadney Rzeczypospolitey Kolumbii.

wodu braku potrzebnych fundusów, który okazał się przez naganne ouych zmarnotrawienie, przełożono, aby Oficerom i matkom do pomienionych okrętów na żołąd wziętym, aż do czasu ich odjazdu podziękować, chociaż ludzie już swoje zapasy znieśli na okręty, i w celu swojego oporządzenia się znaczne poczynili wydatki? — Czyniąc WPanu te zapytania, życzę iedynie, abysmy: publiczność i ia czystey prawdy dowiedzieli się. Nie twierdzą, że w tøy mierze zaszło oszukaństwo, marnotrawstwo, bo nie iestem tego pewny; lecz zadaię niektóre z będących w obiegu wieści na kształcie pytań, i spodziewam się, że osoby mające w tøy mierze udział, pospieszą publiczność obiaśnić, i zachować nieskażoną sławę, iaką dotąd mieli. Zostaię Mości Panie, W Pana sługą. A. B.◀

Numer następujący New Times z d. 7. tego miesiąca zawiera przez P. John Bowring na niektóre z powyższych pytań dane odpowiedzi: Mości Panie! Dozwólisz W Pan, abym na pytania przez P. A. B. w wczorayszym Numerze umieszczone, iak dalece dotyczą się tutejszego Wydziału Greckiego odpowiedział: 1) Wydział Grecki nigdy najmniejszey nie miał styczności z pożyczką przez PP. Riccardo zaciągniłą. Oświadczytem na publiczném Zgromadzeniu i powtarzam tutaj, że Wydział w żadnym względzie ni w czasie, gdy wspomniona pożyczka była w robocie, ni też gdy przyszła do skutku, nie był do Rady wzywany, i że najmniejszey nie prowadził kontroli z użycia nawet iednego helera tøy pożyczki. 2) Wydział Grecki nie zawierał ugody z Lordem Cochranem. 3) Jenerał Lallemand Wydział ani polecał, ani mianował. Pozwól mi W Pan dodać przy tøy sposobności, że summa, którą Rządowi Greckiemu porachowano, iako temuż Jenerałowi wypłaconą, podług wykazu Spniałokiego nie 12,000, lecz tylko 1200 funt. szt. wynosi. — Odpowiedź na inne pytania należy do innych, i spodziewam się, że z swoiøy strony toż samo uczynią. Cała rzecz ucierpiata strasznie przez brak skutecznøy kontroli, i sądzę, że iedyna rękomyia na przyszłość na tøm zależy, być mądrzejszymi przez przeszłość. Zostaię, Mości Panie, W Pana sługą, John Bowring.◀

Niedawno ukazał się w Londynie nieiaki Campbell, mieniący się Ajentem Lorda Cochrane, który go upoważnił werbować ludzi młodych do morskiøy służby Greckiey. Wiele młodych ludzi zgłosiło się do niego, którym Campbell wydawał patenta Oficerskie, i wskazał im mundury, iakie sobie mają dać porobić. Ci młodzi ludzie upoieni mniemaniem, że istotnie są Oficerami, kazali sobie porobić mundury, i we wszystkim, co

do umundurowania potrzebne, zaopatrzyli się; wiela z nich nawet publicznie pokazało się w nowych swoich mundurach, i oczekiwało tylko chwili, kiedy wsiędą na okręt, ponieważ Campbell powiedział im, że stoi w pogotowiu okręt, a nawet przeznaczzył onym dzień odjazdu. Dzień ten nadchodzi, ale nie przyrzeczony okręt; dopiero po długiey zwłoce oszukani, dowiedzieli się, że ich Dowódca od wierzcycieli swoich został uwięziony za sumnę 36 funtów! Przypominaią sobie, że P. Campbell od wszystkich, którym wydawał patenta Oficerskie, żądał złożenia wprzód 10 funt. szterl., iako składki, i żąd domysłali się, że tenże był oszustem. Teraz zabrano mu list, którym Lord Cochrane miał go upoważnić do werbowania ludzi, i okazało się, że był zmyślony, poczem przedsięwzięto potrzebne kroki przeciwko oszustowi u Lorda-Majora.

Rząd na wsparcie nieszczęśliwych robotników fabrycznych i ich rodzin, kazał oddać pod rozporządzenie związku wspieraiącego wielką liczbę starych wojskowych efektów, złożonych w składach rządowych. Efektu te są: 4000 mundurów, 3000 kamizelek, 10,000 par spodni, 10,000 par kamaszów, 500 koszul, 2500 par pończoch, tyleż par trzewików, 2000 płaszczów, 5000 kółder, 2000 kamizelek flanelowych i t. d. Szczególniey wydaie się, widząc we wspomnionem efekta naywięcēy kobiet ubranych.

Z Londynu donoszą z dnia 16. Września: Chociaż handel towarami osadniczemi od dni kilku ookolwiek zunieyszył się, iednakowoż pomyslnie dochodzą wiadomości ze wszystkich miast fabrycznych wewnątrz kraiu położonych. Naynowsze środki Ministrów, zmierzaiące do zniesienia panuiącego systematu przywozu Zboża, naywiększą radość sprawiły w całym kraiu, i upadłą ochotę ożywiły; dopytują się znowu o towary fabryczne, i w Manszestrze powróciło znowu w części dawnieysze życie.

Zjednoczone Niderlandy.

Uchwałą król. z dnia 2. z. m. mianowani zostali Hrabia A. P. T. G. Celles nadwyzczaynym Postem i Pełnomocnikiem, aby w sprawach Kościoła rzymskiego wszedł w układy ze Stolicą Świętą; J. Germain Radcą legacyi, a P. Alex. Traregnies, umieszozonym został przy tømże poselstwie. (G. Wied.)

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy d. 29. Września. —

W chwili odbywaiący się w całym kraiu przez Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla nakazaną załoby po s. p. Xięciu Zaiączku Namiestniku Kró-

lestwa Polskiego, pośpieszamy podać do publicznej wiadomości list Gabinetowy, którym N. Cesarz i Król Jmć zaszczylić raczył JO. Xiężnę Wdowę.

List ten w języku francuskim napisany, a na język polski przetłómaczony, jest osnowy następujący:

»Dowiedziałem się Mościa Xiężno z najwyższém zasmuceniem o nieszczęśliwym wypadku, który nas dotknął, a który pozbawia zarazem Polskę iednego z najdosłowniejszych iey obywateli, Rząd naypierwszego urzędnika i wojsko nayzacniejszego weterana.

Łącząc żal mój, z żałością kraiu całego, i z twoją, nie będę usiłował Mościa Xiężno udzielać Ci pocieszeń; znajdziesz ie nie wątpię w pobożném poddaniu się wyrokom Opatrzności, wiednomysłności uczuć, iakie strata ta wzbudziła, i w przekonaniu, że czyniłaś wszystko, co od Ciebie zależało dla przedłużenia życia na usługach kraiu zużytego.

Wierzay, Mościa Xiężno, iż zawsze pośpieszać będę z okazaniem Ci prawdziwéy moiey życzliwości, i przyjmij wyraz wszystkich uczuć moich.

Tobie przychylny
Mikołay.

Moskwa dnia 6.18. Sierpnia 1826.«

Jenerał Dywizyi Hrabia Stanisław Potocki, Dowódzca Dywizyi Iszéy Piechoty, mianowany został Jenerał-Adjutantem Najjaśniejszego Cesarza Jmci i Króla, z zostawieniem go przy témże dowództwie.

Rossyia.

— Z Moskwy dnia 22. Sierpnia 1826. —

Wczoray zrana śpiéwane było pontyfikalnie uroczyste *Te Deum* w kościele katedralnym Panny Maryi Kazańskiéy przez Nayprzewielebniejszego Nikanora, Biskupa Rewelskiego i Wikaryusza Metropolity Petersburgskiego, w towarzystwie całego iego duchowienstwa, śród wystraszów działowych ztwierdzy. Tenże obrzęd odbył się we wszystkich kościołach solicy.

Więczorem oświecono miasto tak wspaniale, iak sobie trudno wystawić. Wszędzie wznosiły się bramy tryumfalne, w środku których iasniały cyfry naszego uwielbionego Monarchy i dostoyneéy iego Małżonki, oraz przeźrocza i stósowne obrazy. Cała ludność stolicy chodziła po ulicach i tysiące pojazdów snuły się aż do późnéy nocy; wszędzie rozlegały się radośne okrzyki, połączone z odgłosem orkiestry przed ratuszem. Piękna pogodem sprzyiała, co tém przyjemniejszém było, iż z rana mieliśmy burzę z dęszcem.

Rozkaz dzienny N. Cesarza wydany w Moskwie d. 17. b. m. obeymuie następujące postanowienia: — Pragnąc uczcić pamięć Jenerała Feldmarszałka Hrabiego Rumiancowa - Zadunayskiego, naczelnego wodza Xiążęcia Italińskiego, Hrabiego Suwarowa - Rymnickiego, Jenerałów-Feldmarszałków Xiążęcia Kutuzowa - Smoleńskiego, i Xiążęcia Barclay de Tolly, których czyny wojenne wzniosły oręż rossyjski do tak wysokiego stopnia sławy; chcąc oraz, aby te znakomite nazwiska, zachowano w pamięci woioowników, którzy się zestarli pod zwyciężkami ich chorągwiami, przypominająy dzielnie młodym żołnierzom czyny wojenne, które poprzedników ich uniesmiertelnili, Cesarz Jmć raczył rozkazać: Pułk grenadyierów Mało-Rossyjski nazywać się będzie pułkiem grenadyierów Feldmarszałka Xiążęcia Rumiancowa - Zadunayskiego. — Pułk grenadyierów Panagoryjski nazywać się będzie pułkiem grenadyierów naczelnego wodza Xiążęcia Suwarowa. — Pułk piechoty Pskowski nazywać się będzie pułkiem Feldmarszałka Xiążęcia Kutuzowa - Smoleńskiego. — 2gi pułk karabinierów nazywać się będzie pułkiem karabinierów Feldmarszałka Xiążęcia Barclay de Tolly.«

Ze względu na wstawienie się Świętego Synodu za dziećmi Xięży świeckich, które wchodzi do służby wojskowéy nie z powodu braku sprawowania się i niemoralności, lecz dla braku posady, lub z własnéy swoiey woli, osadziliśmy za rzecz przyzwoitą udzielić na przyszłość dzieciom téy klasy wchodzącym do służby wojskowéy, wszelkie prerogatywy, iakich używają ci, którzy się dobrowolnie zaciągają i iakie Ukazem z 6. Sierpnia 1818 są nadane dzieciom kilku innych klas społecznosci.

(podpisano) Mikołay.

W Moskwie 22. Września 1826.

— Z Petersburga d. 30. Sierpnia. —

Wiadomości z Georgii przywiezione przez Hr. Samoyłowa, Adjutanta N. Pana, nie dostarczyły ieszcze Rządowi potrzebnych wiadomien do rozeznania powodów wtargnienia wojska perskiego na naszą ziemię, ani do oznaczenia natury téy napaści. Jednakże przekonanywy się co raz bardziéy, że iest skutkiem fanatyzmu, którego Szach Perski może nie zdoła przytłumić. Z resztą wojska Sardara Erywanu, które granice nasze przestąpiło, postępowało pomału. Z naszey strony Jenerał Jernatow ściągał swoje woysko i czekał tylko na połączenie sił swoich dla rozpoczęcia działań.

)(

Turcyja.

Dostrzegacz Austriaci pod napisem: »Wiadomości z Grecyi« umieścić następujący artykuł:

Zamiar Greków przybyć na odsiecz oblężonemu zamkowi, zupełnie nie udał się. Świadek naoczny, który podczas tego zdarzenia znajdował się w zatoce Ateńskiej, zupełnie blisko teatru boiu, a potem przybył do Tyno, pisze o tём z tęg wyspy pod dniem 28. Sierpnia:

Aby przyść na odsiecz ściśle oblężonemu przez nieprzyjaciela zamkowi Ateńskiemu i połączone wojska Reszyd i Omera Baszy, którym przy onych posuwaniu się w Attyce wiele wsi i miast poddało się, zmusić do odwrotu z tych okolic, umówiwszy się, zbrali się Ttaktycy, czyli regularne wojska Fabviera, nieregularne kupy Vasso, i Ateńskiego Kapitana Lecca, wraz z kilkuset Albańczykami Karaiskakiego w Salamis, pod naczelnym dowództwem ostatniego Wodza, i wylądowali blisko w 4000 ludzi, w dniu 16. Sierpnia, (zatém dniem późnię po wzięciu Aten przez Turków) pod Levsina (dawném Eleusis), między Megarą i Atenami. Nocą podeszli aż do wniścica na równiny; przez niezgodę dowódców i trwożliwość Palikarów *), którzy nie chcieli udać się na równiny, utracili pomyślną chwilę przeżarcia nieprzyjaciela w piérwszym napadzie. Fabvier chciał przejść równinę i nie podlega wątpliwości, że Grecy przy odwadze i wspólném działaniu, byliby mogli napaść wojska na rozległęj przestrzeni koczujące i opanować wszystkie materiały do oblężenia. Miasto tego pozostali nieczynni w swoim stanowisku, i dali Turkom czasu do zebrania się i onym znowu na siebie uderzenia. Palikari, jak zwyczajnie, stawali za szanćami lub murem, gdzie się sadowili, sami Taktycy stali w otwartém polu, wystawieni na ogień dział nieprzyjacielskich; aż do wieczora trwała utarczka prawie z jednakową z oboięj strony stratą. Grecy, chociaż już nie przy tak sprzyjających okolicznościach, jak dnia poprzedzającego, mogli byli jeszcze przełamać szeregi nieprzyjaciela. Karaiskaki i Fabvier nayodważniejsi w tęg całę wyprawę, ułożyli połączonej atak Palikarów i Taktyków; atoli gdy piérwsi nie chcieli iść w ogień, lecz raczę uchodzić poczęli, i drudzy wpadli w zamieszanie i uciekli spiesznie do Eleusis, aby znowu wsiąć na okręty a rzucając broń i bagażę zostawili dwie chorągwie i dwa działa Turkom, którzy szczęściem dla Greków, że uciekających nie gonili.

Tym sposobem Turcy są teraz panami Grecyi wschodnięj i zachodnięj, wyjąwszy zamku Ateńskiego. W Napoli di Romania ciągle naywiększe panuje zamieszanie; Rząd bez sił i sposobu bardzię niżeli kiedy, ieszcze przebywa w małym zamczku Burzki, przy wniścicu do portu, a różni naczelnicy wojskowi z bronią wręku wiodą spór o posiadanie innych zamków i pozycy. Twierdzą, że sam nawet Gura z boiaźni, aby ludzie jego nie zamknęli mu odwrotu do Akropolis, nie ważył się za zbliżeniem Greków na jego odsiecz uczynić wycieczkę i tym sposobem był nieczynnym świadkiem boiu przed swemi oczyma.

Kuryier angielski z dnia 12. z. m. zawiera wyimek następujący z listu pewnego Anglika z Konstantynopola z dnia 10. Sierpnia: »Jesteśmy tu w dwóyznaczném położeniu i do prawdy podobna, iż tak długo w takiém zostawać będziemy, aż rewolucya grecka nie skończy się tym lub owym sposobem. Przybycie Lorda Cochrane nie polepszy naszego stanu. Bo niech będzie iak chce, sądzę, że wnet nasyci się ludźmi, z którymi będzie miał do czynienia. Zdaie się, iż w Anglii postanowiono niewierzyć w nic, co by przeciwko Grecyi powiedziéć można; iednak przydzie czas, gdzie i tam otworzą się ludziona oczy. Biega tu pogłoska z Syryi, że okręt angielski z Alexandryi przybywający, zabrany i cała osada wyciętą została. Więsta potrzeba ieszcze potwierdzenia, lecz rzecz iest bardzo do wiary podobna. Okręt Skylark pod Kapitanem Davies, który w Napoli di Romania wylądował działa i amunicyją, został zrabowany przez Greków w podróży do Smirny, a osadą przez dwa dni była bez żywności. Szczęściem okręt ten spotkała kora weta amerykańska, która go zaopatrzyła w żywność, iż mógł dalej płynąć do Smirny. Otoż iest próba wdzięczności greckiey! Powiedzą może, że bezprawie to popełnili rozbóynicy morscy, na to odpowiedziéć można, iż wszyscy Grecy są rozbóynikami morskiemi i że nie masz Rządu w Grecyi. Wiem, że niektóre gazety angielskie powstaną na to obwinianie, iż Grecy dopuścili się tego rodzaju zbrodni przeciwko osadzie zabranych okrętów; atoli sądzę, że w Smirnie znajdują się autentyczne dowody, które faktum to względem holenderskiego i londyńskiego okrętu czynią niewątpliwém. Nie masz przestępstwa, którego by się nie dopuścili Grecy cóżkolwiek bądź ich przyjaciele na to powiedziéćby mogli.«

*) Dosłownie: Młode bohaterzy.